

העטלף

אגדת אינדיאנים

החיות נעצרו "מה אתה עושה בינינו?" קרא הבונה כשהוא מכה באדמה בזנבו הגדול ושטוח "אתה בעל כנפיים. אתה האויב שלנו." "נכון" נהם הדוב "ואני אטרוף אתך".

"הי! הי! תהיו נבונים" קרא העטלף כשהוא מצביע על השיניים שלו "מתי ראיתם ציפור בעלת שיניים? בוודאי שאני אחד מכם!" "כנראה כך" רטן הדוב.

למחרת התקיים קרב נוסף והעטלף בא לשדה יחד עם החיות. "נקרע להם את המקורות שלהם" קרא בהתלהבות.

הפעם הציפורים באו בחיל גדול והשמש שמאחוריהן סנוורה את החיות. טפרים חדים וכנפיים הכו בפרוות של החיות. הציפורים עמדו לנצח.

העטלף הסתתר שוב אחרי שיחים. אחרי הקרב, כאשר הציפורים המנצחות התחילו לחזור למחנה שלהן, העטלף הצטרף אליהן בשקט. "הפעם ניצחנו!" קרא העיט. "כן, פגענו בהם כהוגן!" קרא העטלף.

לפני שנים רבות ציפורים וחיות נלחמו אלה באלה. איש לא יודע מדוע, אבל כך זה היה. כל היצורים בני כנפיים עפו למקום הקרבות. החיות הלכו לשם על רגליהם.

העטלף הצטרף אל הציפורים "יש לי כנפיים ולכן אני ציפור. ואנחנו רבים יותר ולכן ננצח." הקרב הראשון היה ארוך וקשה אבל במשך הזמן הציפורניים והשיניים החדות של החיות גברו על כנפיים וטפרים של הציפורים.

העטלף ראה שהציפורים מפסידות והסתתר אחרי שיחים.

כאשר הסתיים הקרב החיות חזרו למחנה שלהם. "איך שגברנו על הציפורים האלה, הידד!" קרא בופלו.

"כן, גברנו עליהם" שרק העטלף בקול דקיק שלו.

"תמיד תהיה לבדך, עטלף. לא יהיו לך ידידים בין היצורים שעפים ולא בין אלה שהולכים על האדמה!"
ולכן עטלף תמיד מתעופף רק בלילה ואין לו כלל ידידים.

"מה, אתה?" קרא העורב "אתה בצד האויבים."
"הי! הי! תהיו נבונים" קרא העטלף "מתי ראיתם חיה עם כנפיים כמו שלי?" והוא הניף את הכנפיים לפניהם.
"כן, כנראה הוא ציפור" אמר העיט.
וכך היה בכל קרב. כשהעטלף ראה שאחד הצדדים מפסיד, דאג להיות בצד שכנגד.
אך בסוף הציפורים והחיות התעייפו מהקרבות. הם התאספו והמנהיגים שלהם דנו בתנאי השלום.
קשה היה לעטלף להעמיד פנים שהוא שייך לשני המחנות. המנהיגים ידעו איך הוא נהג בזמן הקרבות.
"ידידים צריכים לעזור אלה לאלה" אמרו "ולא להעמיד פנים להיות פעם כאלה ופעם אחרים.
עטלף הוא בעל כנפיים, אבל הוא אינו ציפור. יש לו שיניים אבל הוא לא חיה. מעכשיו העטלף יעוף רק בלילות, כשהציפורים ישנות והחיות יוצאות לצוד."
כולם נענעו בראשיהם להסכמה.